

Justus Vermeer op Zondag 30

Het tweede kenmerk is opzichtelijk tot den weg van verzoening, door het geloof in Christo; de Onderwijzer zegt, het Avondmaal is ingesteld voor die nochtans vertrouwen, dat de zonde hun om Christi wille vergeven zijn, en dat ook de overblijvende zwakheid met zijn lijden en sterven bedekt zij.

Hierdoor verstaat de Onderwijzer niet, verzekerden of sterk geloovigen alleen; het contrarie blijkt uit de natuur van het Avondmaal, alzoo het tegen alle zwakheden des geloofs is ingesteld; alsmede blijkt het tegendeel uit de eigen woorden des Onderwijzers, vermits hij van de overblijvende zwakheld spreekt.

Ook geeft de Onderwijzer hiermede niet te kennen, als of het wezen des geloofs bestond in verzekerd te zijn dat al zijne zonden om Christi wille vergeven zijn; vermits hij spreekt van een vertrouwen, dat groot of sterk, en klein of zwak kan zijn; niemand toch kan zonder vertrouwen zalig worden, behalve dat de Bijbel vol is dat deze verzekering tot het welwezen eens Christens behoort.

Maar de Onderwijzer verstaat door die spreekwijze, in zijn antwoord, hetzelfde dat in het formulier des Avondmaals wordt uitgedrukt; namelijk: Ten anderen onderzoek een iegelijk zijn harte, of hij ook deze gewisse belofte Gods gelooft, dat hem alle zijne zonden, alleen om des lijdens en stervens Jezu Christi wille vergeven zijn; en de volkomene gerechtigheid Christi hem als zijn eigen toegerekend en geschonken zij: ia zoo volkomen, als of hij zelf in eigen persoon voor alle zijne zonden betaald, en alle gerechtigheid volbracht hadde. Dit moeten wij wel vatten, Gij leest niet in het Formulier, of gij gewisselijk gelooft, dat alle uwe zonden vergeven zijn; maar of gij de gewisse belofte Gods gelooft, welke beloften al die hooge, heerlijke en vaste zaken behelzen die daar genoemd worden.

Gevolgelijk moet men hier onderscheid maken tusschen de beloften Gods die alle die groote dingen inhouden, en tusschen het geloof, waarmede die zekere en gewisse beloften worden aangenomen en toegeëigend, dat staat er niet, dat dit een verzekerd geloof moet zijn; deze groote en gewisse beloften Gods die behelzen de volle rechtvaardiging en vergeving van al de zonden eens geloovigen, alleen om des lijdens en stervens Jezu Christi wille; ja die behelzen niet minder als de toerekening van Christi volkomene gerechtigheid en gehoorzaamheid, en ze behelzen dit zoo volkomen, alsof de geloovigen zelve in eigen persoon voor alle hunne zonden betaald, en alle gerechtigheid vervuld hadden.

Dit nu is de groote zaak die elk noodig heeft, niemand kan die gewisse belofte Gods missen, zonder verloren te gaan; en naar de groote zaak zijn doch de kleinst geloovigen zelfs uitgestrekt, Derhalve komt het nu aan op dat geloof, waarmede die gewisse beloften Gods (zulke groote dingen in zich behelzende) worden aangenomen; dit kan nu geschieden met een sterk, maar ook met een zwak geloof; met veel verzekerdheid, maar ook met veel twijfel moedigheid; met een groot geloof, maar ook 'met een klein geloof; de zaak is, dat het maar een waar geloof (door den Geest Christi gewrocht) is, en dat iemand met al zijne zonden, zoo ellendig hij is, buiten Jezus het niet kan stellen; maar naar Hem uitgaat, zoo goddeloos hij is, ziende en betuigende dat hij zoude zekerlijk moeten verloren gaan, (als er geen Jezus was) en dat hij dus zijn leven buiten zichzelf in Christus zoekt, en of hij dus noodzakelijkheid in Christus absolutelijk ziet, en of Christus hem tegen zijne zonden aan zijne ziel dierbaar is geworden ! 1 Petr. II: 7, U dan die gij gelooft, is Hij dierbaar: namelijk, als Priester, als die fonteine geopend, Zach. XIII : I.

Eindelijk, het derde kenmerk is opzichtelijk tot het gevolg en de uitwerking of de vrucht des geloofs; de Onderwijzer zegt, het Avondmaal is ingesteld voor die ook begeeren hoe langs hoe meer hun geloove te sterken, en hun leven te beteren. Dit is de proef,.of het bewijs van de

echtheid van het werk der overtuiging en des geloofs; en dat is een wezenlijk gevolg: want die dit mist, (betrekkelijk tot de waarheid, niet tot de mate en trap der zake) die heeft de vorige kenteekenen waarlijk ook niet, want Daar genade is, daar is leven, en gevolgelyk trek naar groei, wasdom en versterking; zoo wordt volgens Ps: XCII : 14, aan die in het huis des HEEREN geplant zijn, gegeven te groeien. En volgens 1 Petr. II: 2, is dat de aard van nieuwgeboren kinderkens, zeer begeerig te zijn naar de redelijke en onvervalschte melk, om daardoor op te wassen, En dus behoort voor dezulken dit Sacrament tot versterking, of tegen de zwakheden huns geloofs. Daar genade in het hart is, daar is eene nieuwe natuur, eene van zelfsheid ten goede; daar zijn opwellingen en lust om van zonden ontslagen te worden, en om God te dienen, (als de Onderwijzer zegt, om zijn leven te beteren) en om in nieuwigheid des geestes en des levens te wandelen, Rom. VI: 4, Opdat wij verlost zijnde uit de hand onzer vijanden, Hem dienen zouden in heiligheid en in gerechtigheid, alle de dagen onzes levens, Luc. I: 74, 75.